

**Sjálvandi
var tað tungt
til tíðir, men
eg hevði
aldrin nakrar
keðiligar
tankar, meðan eg bíðaði
hesar vikurnar**

Myndin er tikin í august 2016
MYND OPHphoto

framhald

nýggj lungu, varð hon útskrivað frá Ríkissjúkrahúsinum. Tað var tó kortini neyðugt, at hon var nærhendis Ríkissjúkrahúsinum, og tí slapp hon ikki heim til Føroyar alt fyri eitt, men nú stundaði av álvara til, at Sigrun Jóhansdóttir Bisp og familjan kundu venda heimaftur til Føroyar.

Móti endanum av mai fekk Sigrun Jóhansdóttir Bisp loyvi at fara ein stuttan túr til Føroyar, og í síðstu viku koman síðan boðini um, at hon nú var so mikið væl fyri, at læknarnir mettu, at hon kundi flyta heimaftur til føðilandið. Tá vóru fjúrtan mánaðir farnir síðan líttla familjan av fyrsta sinni svav eina nátt á Sjúklingahotellinum.

– Eg var til kanningar í síðstu viku fyri at vita um nøkur frástoyting var av lungunum. Alt sá gott út, so eg fekk at vita, at eg kundi fara heim, men framyvir skal eg til kanningar einaferð um mánaðin, sigur Sigrun Jóhansdóttir Bisp.

Tað var ein ung kvinna, ið var munandi friskari enn hon, ið fór av landinum fyri fjúrtan mánaðum síðan, ið familja og vinir kundu bjóða vælkomnin heimaftur sunnudagin.

– Lungafunktióin var á 44 prosent, tá ið eg slapp heim. Tað má vera fyra ár síðan, at eg havi havt eina so góða lungafunktióin, sigur ein fegin Sigrun Jóhansdóttir Bisp.

Ein nýggjan kjans

Tað at Sigrun Jóhansdóttir Bisp hevur fingið nýggj lungu er absolutt ikki nakað, ið hon tekur fyri givið. Eftir at hava livað fleiri ár við veikum lungum, er hon nærum málleys, tá hon skal lýsa munin á lívinum nú og áðrenn skurðviðgerðina.

– Hetta kann ikki lýsast við orðum. Sjálvt um eg sum yngri hevði eina lungafunktióin, ið var nógv betri enn hana eg havi nú, so følist hetta so stórt, tí eg orki ting aftur, ið eg áður ikki havi megnað, sigur Sigrun Jóhansdóttir Bisp, ið leggur afturat, at lungafunktióin kann vaksa í upp til eitt ár eftir, at man hevur fingið nýggj lungu.

Serliga er Sigrun Jóhansdóttir Bisp fegin yvir, at hon aftur hevur orku at vera ein aktiv mamma fyri sín son og hjúnafelegi til sín mann.

– Meðan eg bíðaði eftir lungum, orkaði eg einki. Tað var tungt at siga við sonin í heilum, at eg einki orkaði. Sjálvandi bleiv hann keddur av tí, og tað var einki stuttligt hjá mær sum mammu at siggja. Men nú orki eg aftur at fara við honum at sparka á vøllinum og gera alt møguligt annað. Tað kann ikki lýsast við orðum, hvussu stórt tað er fyri meg, sigur Sigrun Jóhansdóttir Bisp, og leggur afturat.

– Maðurin hevur verið við mína lið gjøgnum alt og verið ein hollur stuðul. Nú gleði eg meg at kunna liva eitt meira vanligt liv saman við

honum og soninum, sigur Sigrun Jóhansdóttir Bisp.

Dagført regluliga

Eitt serstakt við sjúkraleguni hjá Sigrun Jóhansdóttir Bisp hevur verið, at hon hevur regluliga lagt dagfóringar um heilsustøðuna og gerandisdagin út á facebook-síðuna Mítt liv við cystiskari fibrosu.

Síðan sá dagsins ljós í 2015, tí Sigrun Jóhansdóttir Bisp ynskti ein lættan hátt at samskipta við øll tey fólkin, ið ynsktu at vita hvussu stóð til hjá henni.

– Nógv fólk hava havt meg í tonkunum, og spurt bæði meg og familjuna um hvussu hevur gingist. Tað kundi bliva strævið fyri tey nærmastu, at fólk spurdi so nógv, tí tey høvdu onnur ting at hugsa um, so eg valdi bara sjálv at kunna fólk um hvussu heilsustøðan var, greiðir Sigrun Jóhansdóttir Bisp frá.

Tá Sigrun Jóhansdóttir Bisp bíðaði eftir skurðviðgerðini hevði síðan umleið 1.800 fylgjara, men vaks talið av fylgjarum til 3.000, tá ið hon bleiv lögð í respirator. Tá hon so fekk nýggj lungu reykt talið av fylgjarum upp í umleið 5.000 fylgjarar.

Sjálv merkir Sigrun Jóhansdóttir Bisp eisini, at fólk kenna hana aftur frá Facebook.

– Fremmand steðga mær í handlum og á gøtuni og spyrja hvussu stendur til, og siga tey eru

glad fyri at siggja meg, sigur Sigrun Jóhansdóttir Bisp, ið er glad fyri at vita, at so nógv fólk hava hana í huga.

– Tað er gott at vita, at fólk hugsað um meg og biðja fyri mær, sigur hon.

Tað er ikki bara í Føroyum og á Facebook, at hon upplivdi stóran stuðul frá fólki. Í desember varð skipað fyri eini loyniligari peningainnsavnan til hana og familjuna, og eydnaðist tað stigtakarunum at savna yvir 100.000 krónur til at hjálpa lítlu familjuni í truplu støðuni. Sigrun Jóhansdóttir Bisp fekk handað peningin á Sjúklingahotellinum.

– Eg fekk ein rættiligan skelk. Hatta hevði eg als ikki væntað. Tey tóku meg á bóli við gávum og peningainnsavningini. Eg skar út í sjóðheitan grát og misti næstan ondina, so glad eg varð, minnst Sigrun Jóhansdóttir Bisp aftur á.

Niðan á Slættaratind

Nú Sigrun Jóhansdóttir Bisp hevur fingið nýggj lungu, greiðir hon frá, at tað kennist fyri hana sum hon hevur fingið ein nýggjan kjans í lívinum, og at tað má gagnnýtast.

– Nú eg eri komin heim, føli eg, at eg alla tíðina má gera okkurt, tí hetta er mín nýggi kjansur í lívinum. Tað følist skeivt at sita á sofuni og taka mær av løttum. Eg má vera virkin, sigur Sigrun Jóhansdóttir Bisp.

Eitt av teimum málum, ið Sigrun Jóhansdóttir Bisp hevur sett sær sjálvari, nú hon vil gagnnýta hvønn dag, er at vinna á hægsta tind í Føroyum.

– Tað er nakað symbolskt í tí at koma upp á Slættaratind eftir alt tað, ið er hent seinastu árin. Eg havi aldrin verið á Slættaratindi, men nú skal tað vera, sigur Sigrun Jóhansdóttir Bisp.

Var tað vert

Tá Sigrun Jóhansdóttir Bisp á fyrsta sinni fekk at vita, at hon mátti flyta til Danmarkar í óvissa tíð fyri at bíða eftir lungum, var tað ein tungur biti av svølgja.

– Tað var ræðuligt at fara niður og skulu fara frá øllum. Mær dámdi einki tankan um at skulu seta eitt heilt ár av til at bíða eftir lungum. Men teir fjúrtan mánaðirnir niðri hava gingið skjótt, og má eg bara ásanna, at tað als ikki var spill av tíð at vera í Danmark, sigur Sigrun Jóhansdóttir Bisp, og leggur afturat, at hon ikki hevur livað so væl síðan einaferð í 2012.

Spurd um ikki júst tað, at hon hevur fingið tað so nógv betri, er ein vátan um, at tað loysti seg at seta árið av í Danmark, er Sigrun Jóhansdóttir Bisp skjót at svara.

– Jú, tað er alt lívið vert.